

Ηραίον Σάμου. Ο μεγάλος θωμός μετά τον καθαρισμό.

Οι εργασίες του Γερμανικού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου κατά το 1987

Στην προσπάθεια σωστής και πλήρους ενημέρωσης των αναγνωστών της, η ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ζήτησε από όσες Ξένες Σχολές ενδιαφέρονται, να πληροφορήσουν το ελληνικό κοινό για τις έρευνες που διενεργούν στον τόπο μας, δημοσιεύοντας σύντομη έκθεση των σημαντικότερων δραστηριοτήτων τους που αφορούν κυρίως στο ανασκαφικό έργο της χρονιάς. Η πρώτη έκθεση μας ήρθε από το Γερμανικό Αρχαιολογικό Ινστιτούτο. Για μια πρώτη γνωριμία την έκθεση συμπληρώνει σημείωμα για την ιστορία του Γ.Α.Ι. στην Ελλάδα.

Ιστορικό

Τον Απρίλιο του 1829, στη Ρώμη, μια φιλική παρέα διανοούμενων, καλλιτεχνών και διπλωματών, ίδρυσαν το *Instituto di Corrispondenza Archeologica* κατά το δυνατόν διεθνές και εκτεταμένο, για την έρευνα των αρχαίων μνημείων. Δεδομένου ότι η Πρωσική αυλή ανέλαβε την προστασία του Ινστιτούτου, ζήτησε, η κεντρική του διοίκη-

ση να μεταφερθεί από τη Ρώμη στο Βερόλινο. Από το 1859, η Πρωσία ανέλαβε τη χρηματοδότηση του Ινστιτούτου. Το 1874 έγινε κρατικό. Την ίδια χρονιά ίδρυθηκε στην Αθήνα ένα άλλο νέο τμήμα. Τον 20ο αιώνα αύξησε το Ινστιτούτο απέκτησε μεγαλύτερη βαρύτητα και ίδρυθηκαν ή και ενουματώθηκαν άλλα πέντε τμήματα στο εξωτερικό και δύο επιτροπές στη Γερμανία. Σήμερα το Γερμανικό Αρχαιολογικό Ινστιτούτο είναι ένας

σημαντικός κρατικός οργανισμός σε ομοσπονδιακή βάση, που υπάγεται στο ΥΠ. Εξωτερικών. Περίπου 100 ειδικοί επιστήμονες απασχολούνται σ' αυτό σε μόνιμη βάση.

Διοικείται από έναν Πρόεδρο, που σύμφωνα με τους όρους του καταστατικού, δεσμεύεται από τις αποφάσεις της γενικής διοίκησης. Στη γενική διεύθυνση ανήκουν ακόμα τριάντα επιστήμονες γερμανικών πανεπιστημών, μουσείων, ινστιτού-

των και άλλων ιδρυμάτων. Το Γ.Α.Ι., διέδαγε, σύμφωνα με τα καταστατικά, έρευνες στο πεδίο της αρχαιολογίας και των συναφών επιστημονικών κλάδων. Διενεργεί όχι μόνο δικές του ανασκαφικές έρευνες στο εξωτερικό και στη Γερμανία, αλλά διατηρεί και ειδικές βιβλιοθήκες και φωτοθήκες, που είναι στη διάθεση του κοινού, χωρίς περιορισμούς.

Τα αποτελέσματα των ερευνών δημοσιεύονται σε μεγάλον αριθμό περιοδικών εκδόσεων, μονογραφών, σειρών και άλλων ειδικών εκδόσεων που συνολικά αριθμούν περί τους 60 και παραπάνω τόμους-τεύχη το χρόνο.

Το Ινστιτούτο οργανώνει σεμινάρια, συνέδρια, ξεναγήσεις και πληροφορεί την κοινή γνώμη για τη δουλειά του μέσω του τύπου και του ραδιοφώνου.

Το κτίριο όπου στεγάζεται το ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ στο Βερολίνο είναι του 1912. Τα σχέδια ανήκουν στον αρχιτέκτονα Νέτερ Μπέρενς που τα έφτιαξε για τον αρχαιολόγο Θεόδ. Βίγκαντ. Το 1976 κατασκευάσθηκε και νέο κτίριο, ακριβώς δίπλα, για να στεγαστεί η βιβλιοθήκη και η διοίκηση. Δύο τμήματα του Γ.Α.Ι. είναι υπεύθυνα για την έρευνα σε θέματα αρχιτεκτονικής και χριστιανικής αρχαιολογίας, αντίστοιχα. Στα πλαίσια πάντοτε του Γ.Α.Ι. υπάρχει καν πρόγραμμα με θέμα «Αρχαία πόλεις» που ξεκίνησε το 1975 με τη διακόπηση των κατοικιών της Πομπίας. Το 1975 επίσης, τα αρχιτεκτονικά τμήματα οργάνωσαν διεπιστημονική έρευνα με θέμα την «κατοικία στην αρχαία πόλη».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: Σε ετήσια βάση: „Jahrbuch des Deutschen Archäologischen Instituts“ και „Archäologische Bibliographie“, τριμηνιαίο „Archäologischer Ambeiger“. Επίσης εκδίδονται οι σειρές: „Archäologische Forschungen“, „Denkmäler alterer Architektur“, „Bildlexika zur Topographie alterer Städte“, „Antike Münzen und geschnitten Steine“, „Die antiken Sarkophagreliefs“, „Antike Plastik“, „Das römische Herrscherbild“. Επίσης εκδόσεις των ανασκαφών Ολυμπίας, Σάμου, Θήβας, Κεραμεικού και Περύμου, καθώς και μονογραφίες.

Το τμήμα του Γ.Α.Ι. της Αθήνας ιδρύθηκε το 1874. Στεγάζεται στο κέντρο της πόλης σε σπίτι που έκτισαν για τον Ερρ. Σλήμαν οι αρχιτέκτονες Β. Ντέρτρελντ και Ερρ. Τούλλερ, σε κλασικό ρυθμό. Το Γ.Α.Ι. της Αθήνας έχει πλούσια βιβλιοθήκη πάνω από 60.000 τόμους, με έργα που αφορούν στις ανασκαφικές έρευνες και την ελληνική αρχαιολογία.

Μουσείο Σάμου. Η νέα πτέρυγα.

Ολυμπία. Προϊστορικό κτίριο δυτικά του Πελοπείου.

Μουσείο Σάμου. Ο κούρος και άλλα αρχαία γλυπτά στη νέα πτέρυγα.

Ολυμπία. Ανασκαφή στο Πελόπειο

Οι κυριότερες ανασκαφές του Γ.Α.Ι. στην Ελλάδα είναι οι εξής τέσσερες:

ΤΙΡΥΝΘΑ: Το 1876 άρχισε την ανασκαφή εκεί ο Ερρ. Σλήμαν. Περιλαμβάνει τη μυκηναϊκή ακρόπολη και την πόλη της Τίρυνθας στη ΒΑ Πελοπόννησο (3η-2η χιλιετ. π.Χ.) καθώς και τα νεκροταφεία. Τα ευρήματα εκτίθενται στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας και στο Μουσείο του Ναυπλίου.

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ: Αρχαιολογική περιοχή της Αθήνας με τείχη της πόλης, πύργους, κατοικίες, εργαστήρια και σημαντικά ταφικά μνημεία, κυρίως των κλασικών χρόνων. Τα ευρήματα βρίσκονται στο Μουσείο του Κεραμεικού και χρονολογούνται από τον 11ο π.Χ. αι. ως τον 4ο μ.Χ. αι.

ΣΑΜΟΣ: Ιερό της Ήρας που ήκμασε στους 8ο-5ο π.Χ. αι. και αρχαία πόλη

με το έργο του ιερού στο θυμάνο του Ευπατέριου του δου π.Χ. αι. και με ρυμαϊκές θέρμες. Τα ευρήματα βρίσκονται στα Μουσεία της Σάμου και του Πινακοθείου.

ΟΛΥΜΠΙΑ: Ελληνικό ιερό με πολλά κτίσματα, μνημεία και εγκαταστάσεις για τους Ολυμπιακούς αγώνες. Άνθησε τους 8ο-2ο π.Χ. αι. Οι ανασκαφές άρχισαν το 1875 και συνεχίζονται και σήμερα. Τα ευρήματα εκτίθενται στο Μουσείο της Ολυμπίας.

Το ελληνικό τμήμα του Γ.Α.Ι. εκδίδει κάθε χρόνο τα «*Athenische Mitteilungen*» επίσης τα «*Beihefte*» και αειρές πάνω στα ανασκαφικό έργο και μονογραφίες.

Μια άλλη από τις επιτροπές του Γ.Α.Ι. είναι η «*Επιτρόπιο για την Αρχαία Ιστορία και την Επιγραφική*».

Το 1951 ίδρυθηκε στο Μόναχο και το 1967 υπήχθη στο Γ.Α.Ι. Αντικείμενο έρευνας του τμήματος αυτού είναι η αρχαία ιστορία και σχέση της με την αρχαιολογία. Ιδιαίτερα ενδιαφέρεται το τμήμα αυτό για τις ελληνικές και λατινικές επιγραφές καθώς και τα νομισματα και τους παπύρους.

H Kommission für alte Geschichte und Epigraphik κάνει και δημοσιεύει: «*Chiron. Mitteilungen der Kommission für Alte Geschichte und Epigraphik des Deutschen Archäologischen Instituts*», επίσης «*Vestigia*» και «*Staatsverträge des Altertums*», «*Sylloge Nummorum Graecorum*» καθώς και μονογραφίες.

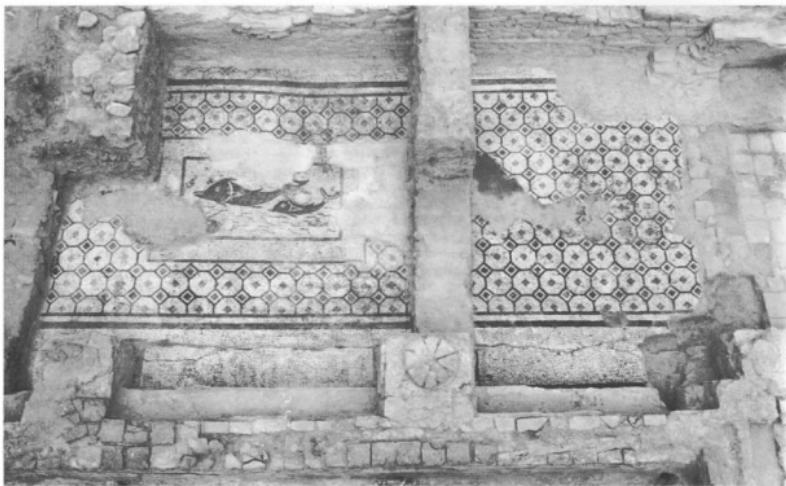
Εργασίες του Γ.Α.Ι. κατά το 1987

Α Ηραίον Σάμου

Τις προηγούμενες χρονιές οι ανασκαφές στο Ηραίο, υπό τη διεύθυνση του Δ/ντη του Γ.Α.Ι. της Αθήνας, H. Kyrieleis, έδωσαν ευρήματα σημαντικότατα και πολύ εντυπωσιακά, όπως την θύματα του μεγάλου Κούρου. Φέτος, ολοκληρώθηκε η έκθεση των ευρημάτων στο Αρχ. Μουσείο και στο Ηραίο έγιναν αρχιτεκτονικές μελέτες υπό τη διεύθυνση του αρχιτέκτονα-αρχαιολόγου H. Kienast. Οι σπουδαιότερες ήταν οι ακόλουθες:

1. Καθαρισμός και μελέτη του μεγάλου θυματού θωμού

Ο καθαρισμός των θεμελίων του μεγάλου θωμού (θυμός του Ροίκου) απεδείχθη χρονοδρόμος, αφ' ενός λόγου της μεγάλης έκτασης και αρ' ετέρου λόγου των, εν μέρει, υψηλών επιχώσεων. Μετά το τέλος του καθαρισμού έγινε αποτύπωση και σχέ-

Ολυμπία. Ρωμαϊκό κτίριο με ρωμαϊκά χρώματα του Πριτανείου.

διάστηκαν ορισμένες τομές. Φωτογραφίες και πλήρης έκθεση συμπληρώνουν την τεκμηρίωση. Τα θεμέλια είναι σαφώς χωρισμένα σε δύο τμήματα – αυτό του περίγυρου και αυτό των αναβαθμίδων – το πρώτο έχει ύψος 5 δόμων και το δεύτερο μόνον τεσσάρων. Τα δύο τμήματα χωρίζονται από έναν αρμό που αποδεικνύει την πρώτη κατασκευή και συγχρόνως δηλώνει τις πρώτες επιπλειρες ασωτής θεμελίωσης. Μία πρώτη εκτίμηση του συνόλου του μνημείου μας οδηγεί στο συμπεράσμα ότι πρόκειται για μνημειώδη ωμό με αναβαθμίδες (stufenaltar). Μετά την ολοκλήρωση της τεκμηρίωσης, τα θεμέλια επικυρώθηκαν με προστατευτικό αστροφύγαμα μέχρι περίπου το ύψος της εισθυντηρίας. Ο ωμός αυτός είναι πολύ σημαντικός και λόγω του μεγέθους του (17x36m) και γιατί ήταν βαθμιδωτός. Βρέθηκαν διάφορα κομμάτια που ανήκουν στο κτίσμα αυτό και που χρονολογήθηκαν ως αντίκοντα στην αρχαϊκή περίοδο και τη ρωμαϊκή (επικευές).

2. Καθαρισμός και μελέτη δύο ναόσημων κτιρίων νοτίως της Ιεράς Οδού
Τα δύο κτίσματα τα οποία κάλυπτε πυκνή βλάστηση, που ο καθαρισμός της απαιτούσε μεγάλο κόπο, έχουν εκπληκτικά καλοδιατηρημένα τα θεμέλια τους. Το ένα από τα δύο κτί-

σμάτα, ακριβώς ανατολικά του μεγάλου ωμού, απεδείχθη ένα απ' τα καλύτερα διατηρημένα μνημεία του Ηραίου. Ο πλήρης τοιχοδάτης παραμένει ανέπαφος, περισσότερο απ' το μισό του πρώτου δόμου του τούχου βρίσκεται ακόμα in situ και απ' τις πλάκες του δαπέδου, περισσότερες απ' τις μισές δρίσκονται στη θέση τους, αν και λόγω της βλάστησης και της καθίζησης αρκετές απ' αυτές είναι απασμένες. Με μία πρώτη εκτίμηση συμπεράνουμε ότι το κτίριο είχε δύο εισόδους, ότι ο παραστάδες ήταν άνισες και ότι ο προσανατολισμός του δεν είναι προς την Ιερά Οδό αλλά προς τα νότια. Αποδεικτικά στοιχεία για τη χρονολόγηση δεν υπάρχουν προς το παρόν. Το δεύτερο κτίσμα, κοντά στα ανατολικά σύνορα του αρχαιολογικού χώρου, είχε και πάντα δύο εισόδους, όπως απέδειξε η μελέτη. Η κατάσταση αυτού του κτίριου δεν είναι εξίσου καλή με το προηγούμενο, η τυπολογική κατάταξη πάντως είναι δεδιά και επίσης δεν υπάρχουν αμφιβολίες για τη χρονολόγηση του που είναι το 6^η αιώνα του βου άι. Και τα δύο κτίρια ανήκουν στον τύπο του διπολού ναού με εκατέρωθεν παραστάδες κατά πάνω πιθανότητα πρόκειται για θησαυρούς.

B. Κεραμεικός

Οι εδαφικές έρευνες, του 1987, υπό

τη διεύθυνση της αρχαιολόγου Ursula Knigge περιορίστηκαν σε καθαρισμούς και ελάχιστη διεύρυνση των ανασκαφών του προηγούμενου έτους στην περιοχή νότια της Ιεράς Πύλης. Στον χώρο της Ιεράς Οδού δεν έγιναν ανασκαφές.

Οι ανασκαφές αφορούσαν και αυτό το έτος, μόνο τα ρωμαϊκά στρώματα, και εργαστήρια στο χώρο του «κτίριου Υ». Στρώματα κλασικών χρόνων δεν εβίνησαν, αλλά πάλι όλα αυτά, με την ανεύρεση του ανατολικού εξωτερικού τοίχου του κλασικού «κτίριου Υ» γνωρίζουμε μεγάλο μέρος του περιγράμματος του κτίριου. Εντός και εκτός του «κτίριου Υ», αμέσως πάνω από αμμώδη επιχωμάτωση της πρώιμης ελληνιστικής εποχής, υπήρχαν δέκα καμίνια αγγειοπλαστικής των ρωμαϊκών χρόνων, τα οποία χρηματοποιήθηκαν για τοιχώμα του ερεγμένου από την καταστροφή των Ερούλων το 267 μ.Χ. τοίχου του «κτίριου Υ». Ένας μεγάλος αριθμός από λυχνάρια και αγγεία των Ζου-δου αι. μ.Χ. βρέθηκαν α' αυτούς τους φύρουνος, καθώς και σε λάκκους προσφορών και στα στρώματα του εδαφούς. Ένα δαπέδο από πήλινες πλάκες με αγνώστης εκρήξης (και ένας πίθεος) χτίστηκε τον 5ο αι. μ.Χ., μετά από επιδρούμη των Γότθων (Αλάριχο 394 μ.Χ.). Στον 5ο αι. μ.Χ. ανήκει πιθανώς και μια δεξιμενή και μερικοί κιβωτιόσχημοι αγωγοί από πήλο που εκβάλλουν σ

Κεραμεικός. Ανασκαφή στο κτίριο «Υ».

έναν μεγάλο πύρινο αγώνα. Αυτός ο αγώνας διασχίζει το «κτίριο Υ» από Β προς Ν και σύμφωνα με τα ευρήματα διατηρήθηκε πάνω από 1000 χρόνια μέχρι την εποχή της ύστερης αρχαιότητας.

Γ. Ολυμπία

Οι ανασκαφές του Γερμανικού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου στην Αρχαία Ολυμπία υπό τη διεύθυνση του Helmut Kyrieleis διεξήχθησαν στην περιοχή του Πελοπούνου και στην περιοχή θρησκείας του Πρυτανείου. Σκοπός των ανασκαφικών ερευνών ήταν η στρωματογραφική έρευνα, κυρίως της προϊστορικής εποχής. Το 1908 και 1929 o Wilhelm Dörpfeld είχε χαράξει διάφορες τομές σ' αυτή την περιοχή και είχε εντοπίσει σχ

μόνον τα γνωστά προϊστορικά αψίδωτα σπίτια αλλά και ίχνη από λίθινο περιβόλιο του κλασικού Πελοπούνου. Ενώ η ύπαρξη του προϊστορικού τύμβου είχε αμφισβήτησε πρόσφοτα και η χρονολογούση του ήταν ασαφής, στη φετινή ανασκαφή ήμεσαν σε θέση να διαπιστώσουμε τα εξής: Ο λίθινος περίβολος συζέεται στο δυτικό και βόρειο τμήμα σε μεγάλη έκταση. Ο τύμβος αρχικά καλύπτει ένα φυσικό λοφίσιο. Το γύρω φυσικό έδαφος έχει κάποια κλίση προς τα νότια, έτσι και το επίπεδο της βάσης του τύμβου κλίνει από βόρεια προς τα νότια. Ο λίθινος περίβολος δρύσκεται κάτια από το επίπεδο των κονινών μαρμάρων κτισμάτων που χρονολογούνται από την ύστερη πρωτελλαδική III περίοδο. Ο τύμβος εποιείναι πρέπει να είναι αρχαιότερος. Αυτό επιβεβαιώνεται από την αποκάλυψη μιας παϊδικής ταφής σε πίσω (εγχωριαμό), βόρεια απ' το Πελόπιο, που από το περιεχόμενό της χρονολογείται στην ίστιτη πρωτελλαδική III ή πρώιμη μεσοελλαδική περίοδο. Ο τάφος αυτός δρύσκεται σ' ένα στρώμα που καλύπτει το λίθινο περίβολο του τύμβου. Στην περιοχή του Πελοπούνου δεν δρέθηκαν ενδείξεις για πραγματική συνέχεια της λατρείας στη μυκηναϊκή εποχή και τους «οκοτείνους αιώνες». Τα πρώιμότερα ευρήματα της εποχής του οιδήρου σε αυτήν τη περιοχή είναι γεωμετρικά κτερίσμα-

τα σε στρώμα που χρονολογείται στις αρχές του 7ου αι. και που προφανώς αποτελεί στρώμα γενικού καθαρισμού στο τέλος της γεωμετρικής εποχής. Φέτος δρήγαμε 70 χάλκινα αγαλματίδια από ζάνα και πολλά θραύσματα πήλινων αφειρεμάτων της υστερογεωμετρικής εποχής. Ανατολικά του τύμβου δρέθηκε μικρό κυκλικό κτίριο χτισμένο κυρίως από πλακές ασθεντόλιθου (εωνεπική διάμετρος περίπου 3μ). Επειδή δεν δρήγαμε απολύτως τίποτα στα αρμάδια στρώματα, γύρω και κάτω απ' το κτίριο, δεν ήτανε δυνατή η ακρίβης χρονολόγηση του. Από το σχετικό του επίπεδο, είναι πιθανόν ότι πρόκειται για προϊστορικό κτίριο. Η ανασκαφή υπό την εποπτεία του Ulrich Sinn στα ρωμαϊκά κτίρια δύσης του Πρυτανείου αποκάλυψε μικρό τμήμα ευρύτερου κτιριακού συγκροτήματος. Δρέθηκαν δάπεδα με απλά μωσαϊκά και πλακόστρωτα σε διαφόρους χώρους ενός κτιρίου, στο κέντρο του οποίου υπάρχει αυλή με κίονες και μία πισίνα. Το αρχικό κτίριο χρονολογείται στο τέλος του 1ου αι. μ.Χ. Διάφορες μεταγενέστερες μετατροπές που διαπιστώθηκαν είναι σημαντικές για την ιστορία της Ολυμπίας. Στους 5ο-6ο αι. μ.Χ., λειτουργούσε π.χ. εδώ ένα εργαστήριο που παρήγαγε πήλινα λυχνάρια, ενώς τύπου που ως τώρα είναι γνωστός κυρίως απ' τη Σικελία και τη Β. Αφρική.

Ολυμπία. Γεωμετρικές τερρακότες